Uslingene fikk et verdig svar.
Oslo-nazistene i Telegrafverket hadde fredag den 24. oktober innbudt til et møte i det tidligere Venstres Hus, Møllergaten 16, for å danne en Nasjonal Samlings-gruppe for Stor-Oslo innen Telegrafverket. I Kunngjøringen, som på forhånd var opslått på alle arbeidssteder, stod det at propagandalederen i n.s.faggruppeorganisasjon, Karsten Werner, ville holde foredrag om de fagtekniske spørsmål og gi en nærmere orientering om rettledning om faggruppens virke og mål. Alle medlemmer av n.s. innen Stor-Oslo, knyttet til Telegrafverket, var forpliktet til å møte. De som av en eller annen grunn måtte være forhindret, skulle gi beskjedom dette til den nye, nazistiske direktør ved Oslo telefonanlegg, Richard With. Videre var også alle andre interesserte arbeidere og funksjonærer hjertelig velkommen!
Da klokken var 19,15, hadde 4 kvinner og 4 menn, pluss nazidirektøren og portvakten, gjort sig klar til å begynne møtet sammen med foredragsholderen, og det kom ikke flere tilhørere! - En regner med at det i Stor-Oslo er ca. 2500 arbeidere og funksjonærer som er knyttet til Telegrafverket.

Ved Kringkastingen
blev for en tid tilbake 3 funksjonærer, Bøler, Solberg og Henie, presset inn som medlemmer av n.s. Nå har de meldt sig ut igjen med det resultat at Bøler fikk avskjed på dagen. Solberg har fått beskjed om at han får ta konsekvensene hvis ikke utmeldelsen trekkes tilbake, og om Henie sier Kringkastingen at de skal se etter om ikke han også kan erstattes.

Nazifiseringen av Arbeidstjenesten
går ikke riktig etter n.s.programmet: En sveit på 115 ungdommer hadde 2 n.s. medlemmer blant sig da en tok fatt på tjenesten. Da de kom hjem, var tallet redusert til 1. Slik er det også i andre sveiter. Gutta er norskere enn noensinne og gjennemskuer alt juglet fra n.s.generalen Frølich-Hansen.

Også en "ordre".
Nedenstående "ordre" er sendt ut av nazipolitimesteren i Oslo og Aker:
"Enhver politimann plikter øieblikkelig å sende inn melding til Oslo kriminalavdeling (ettersøkelsen) når han får kjennskap til norske statsborgere som etter den 9. april 1940 er forsvunnet under sådanne omstendigheter at det må antas at vedkommende er flyktet fra landet. Stasjonsbetjenter og distriktsbetjenter pålegges hver innen sitt område såvidt mulig å søke oplyst hvilke personer som antas å ha forlatt landet uten tillatelse."

Alle kan brukes.
I mangel på tilslutning fra levende, har n.s. som kjent mobilisert endel av våre store avdøde som Ibsen, Bjørnson, Snorre, P.A. Munch og andre. I visse stillinger kan imidlertid bare levende fungere, i andre er det øiensynlig nok med et slags mellemledd: Det er vel grunnen til at 80-åringen, tannlæge Krøtø, er ansatt som ny redaktør av det nazifiserte Norges Tannlægeforbunds tidsskrift.

Mer propaganda.
Et nytt propagandafagblad, beregnet på bøndene, har i disse dager sendt ut sitt første nummer. Det heter "Norsk Jord", trykkes i en kvart million eksemplarer hos Aas & Wahl (som også trykket det nå innstillede programblad) og sendes gratis til alle jordbrukere. Redaktør er n.s.gårdbrukeren Dehli Laurantzon med n.s.journalisten Olav Eide som sekretær.

Vet De
at Charles Lindberg høsten 1938 mottok en av Tysklands høieste utmerkelser, ordenskorset av den tyske ørn med stjerne og at ordenen blev overrakt ham av Göring personlig? Lindberg har aldri sagt noe om grunnen til at han fikk denne utmerkelsen - men nå skjønner vi det!

Idrettsfronten.
Fra n.s.hold hevdes det som kjent at idrettslivet i Norge praktisk talt er normalt - at "idrettsfronten" med andre ord er brudt. Det kan derfor ha sin interesse å gjengi et brev som blev sendt ut fra "idrettsføreren"s kontor i dagene før sluttkampen om det nazistiske fotballmesterskap:

"Til lagførerne.
Ad: sluttkampen i N.M. i fotball 1941.
Norsk idrett kjemper i dag med store vanskeligheter, ikke økonomiske som tidligere, men mot en mur av fordommer og uvilje. Idretten blir i dag sabotert og de som allikevel evner å se idrettslig på situasjonen, og følgelig driver sin idrett som før, er utsatt for et moralsk press. Noe av det mest forsmedelige den positive idrettsungdommen i dag er utsatt for, er å konkurrere for tomme tribuner. De blir i dag på ingen måte inspirert i sin idrettslyst.
På Norges Idrettsforbunds vegne ber jeg alle lagførerne rette en henstilling til alle n.s.medlemmer om å slutte op om den avsluttende kamper i N.M. i fotball, nemlig de to semifinaler den 12. ds. og finalen den 19 ds. i Oslo. La ikke våre utmerkede idrettsmenn kjempe for tomme tribuner.
Heil og sæl
Oslo den 4. okt. 1941 Norges Idrettsforbund (fotballavd.)
Resberg (sign)"
Men det viste sig "desverre" at det var ganske nyttesløst med henstillinger - selv til n.s.medlemmer. Sluttkampen blev spillet for nesten helt tomme tribuner.

Det nye tippeselskap,
som nazistene setter ut i livet for om mulig å stimulere fotballinteressen, er allerede i starten i en meget vanskelig stilling. Gjennem artikler i avisene fristes landets kjøpmenn til å motta hvervet som kommisjonærer for selskapet og det lokkes med "svenske" inntekter - 1ooo kroner uken og mer, men det har ikke nyttet. Kjøpmennene vet meget godt at lar de sig lokke til å bli agenter for nazi-selskapet, vil de bli boikottet i sin øvrige forretningsførsel, samtidig som de heller ikke vil opnå noen fortjeneste på kommisjonærvirksomheten.

En funksjonær
i et av departementene skulle forfremmes og blev anmodet om å melde sig på n.s.personalkontor i Indredepartementet. Her blev han spurt om han var eller ville bli medlem av n.s. Begge spørsmål blev besvart benektende og funksjonæren la til at han heller ikke sympatiserte med n.s., samtidig som han understreket at n.s. vel ikke kunne ha noen glede av å ha motvillige medlemmer. Det klassiske svaret n.s.kontoret ga ham, lød i all enkelhet slik:
- Det spiller ingen rolle. Det er bare tallet på medlemmer Terboven ser på!

N.s.medlem Karsten Haugen, Vardeveien 2, Molde, arbeidet over 1 år ved tyske anlegg. I høst blev han arrestert av det tyske sikkerhetspoliti, og ved en husundersøkelse blev han funnet i besiddelse av flere norske og danske skinker, store kvanta kaffe og hvetemel og et større parti romflasker. Alt var stjålet fra tyskerne og skulle selges videre til nordmenn for ågerpriser.

Berliner Börsenzeitung skriver at nordmennene "rolig finner sig i to kjøttløse dager i uken". Vi vet at vi rolig må finne oss i å være "kjøttløse" de 4 eller 5 andre ukedagene også.

Den nyutnevnte politiinspektør fra Buskerud, reverøkter Richard von Tsjarner, blev norsk statsborger i 1936.

Snakk minst mulig om "Frihet", men sørg for at den blir spredt rundt til flest mulige lesere. Vær oppmerksom på at all post underkastes en viss sensur, og opptre selv som postbud ved videresendingen. Husk:

Vi skal tie sammen - og vi skal holde ut sammen.

Situasjonen på Østfronten.

Utviklingen fra 5/11 til 12/11 1941.

Krigen i øst er nå gått inn i sin 21. uke, men Hitler synes nesten like langt fra seieren som da krigen tok til. Med noen få unntagelser er frontene stivnet til under den russiske vinteren som har tvunget begge parter til å ta pauser for å forberede sig på de økede krav som vinteren vil stille til hele krigføringen.
På finskefronten - fra Murmansk til Karelska Neset - pågår spredte fektninger mellem fremskutte avdelinger, og finnene påstår at de fortsetter sin fremrykning mot Hvitehavet, men den foregår meget langsomt, og fremstøtet representerer i øieblikket ikke noen akutt fare for sambandet mellem Murmansk og Arkangelsk.
Ved Leningrad er kampene blusset opp igjen etter å ha ligget i dvale i flere uker. Tyskerne har innledet noen flankeoperasjoner med sikte på å forene sig med de finske styrkene på Karelska Neset, men er hittil blitt stanset av de energiske motangrep fra russernes side. Litt mer hell har tyskerne hatt med sig øst for Leningrad, der de har erobret jernbaneknutepunktet Tishvin som ligger 150 km. fra Leningrad. Ellers har russerne fortsatt sin irritasjonstaktikk med seige utbrytningsforsøk rundt hele frontlinjen ved Leningrad, og stillingen kan stort sett karakteriseres som relativt gunstig for russerne.
Ved Moskva er tyskerne øiensynlig ikke kommet byen et skritt nærmere de siste 14 dagene. Det synes tvert om som om det delvis er russerne som har initiativet, og ved Wolokolams, nordvest for Moskva, har russerne omringet en ganske stor tysk troppestyrke som forhåpentlig vil gå sin tiltintetgjørelse i møte.
I Ukraina fortsetter kampene om Donetz-bassenget, men etter de russiske meldinger er det tyske fremstøtet, i all fall foreløbig, blitt stanset øst for Stalino, og stillingen har ikke forandret sig stort den siste uken. På slettene rundt Rostow har de tyske troppene gravd sig ned i påvente av utviklingen på Krim, der det trekker opp til et kjempeslag om havnebyen Sebastopol. Byen er meget sterkt befestet og kan bli "et Leningrad i syd", men det er klart at tyskerne vil sette alt inn på å erobre byen snarest mulig for å kunne ha ryggen helt fri under operasjonene mot Kaukasus.

Den engelske luftoffensiven mot Tyskland går i "rier og rykketak", etter som værforholdene betinger angrep i større eller mindre målestokk, men natt til lørdag og natt til søndag gjorde det engelske flyvevåpenet en unntagelse fra regelen for så vidt som det blev gjennemført et stort anlagt angrep på tross av ugunstige værforhold.
En samlet styrke på 1000 fly (500 hver natt) kastet tonnevis med bomber over Berlin, Køln og Mannheim, og angrepet blev særlig konsentrert om Berlin som opplevde sine verste bombenetter siden krigens begynnelse. Engelskmennene opplyser at de mistet tilsammen 37 fly under disse operasjonene, men det er kjent at flere av dem blev tvunget til å nødlande under hjemturen på grunn av de dårlige værforhold. (Et av dem måtte bl.a. gå ned i Sverige).
Andre flyangrep har i uken vært rettet mot Hamburg, Cuxhaven, Emden, Dunkerque og Ostende, samtidig som mål i Syd-Italia og i Libya har vært midtpunktet for vellykte operasjoner fra luften.
Luftkrigen mot aksemaktenes skibsfart er blitt fortsatt i de rutinemessige former, og blant ofrene denne uken noterer vi oss to transportskib ved norske-kysten og et forsyningsskib i Middelhavet. Det er blitt opplyst at de to skibene ved norske-kysten rummet 2000 tyske soldater på vei til fronten i nord.

HVER DAG BRINGER OSS ET SKRITT NÆRMERE SEIEREN.

Mussolini
har i denne uken måttet døie et av de hardeste slag som er blitt tilføidd ham under kampen om herredømmet i Middelhavet. Lørdag ettermiddag observerte et britisk speidingsfly en italiensk konvoi under beskyttelse av en stor jagerstyrke. To engelske kryssere og 2 destroyere fikk oppgitt posisjonen og gikk straks til angrep. Granat etter granat blev sendt mot de fiendtlige skibene og disse svarte så godt de formådde, men de italienske skibene skjøt meget dårlig og kampen endte med at to av forsyningsskibene og 3 av de italienske destroyerne blev senket og 2 andre destroyere stygdt skadet. Den engelske styrken hadde ingen tap, hverken av skib eller mannskaper. Senere på dagen blev en annen italiensk konvoi utsatt for en lignende skjebne. Her blev det senket 6 transportskib, mens 4 blev alvorlig rammet av de britiske granatene, slik at det i alle tilfeller vil kreves et langvarig arbeid for å få dem i sjødyktig stand igjen.

Stalin
holdt på årsdagen for novemberrevolusjonen en stor tale, der han resumerte krigens gang hittil og trakk op de store linjene for utviklingen i fremtiden. Talen var i sin form tillitsfull og i sin konklusjon optimistisk. Stalin var ikke i tvil om at Tyskland skulle bli den tapende part til slutt, og forbauset omverdenen med å påstå at stillingen i øieblikket var lettere enn for 3 måneder siden (da krigen med Tyskland hadde stått på å 2 måneder). Den videre utvikling vil imidlertid være avhengig av hjelpen fra vestmaktene og det omfang den kan få, men Stalin føidde til at de første flyene og tanksene var begynt å komme og at strømmen ville fortsette i stigende målestokk.
Til slutt antydet han at "den offensiv i vest, som vil komme, uten tvil vil bidra til å skapr en effektiv avlastning på den russiske fronten". Antydningen har gitt nytt liv til ryktene om at engelskmennene forbereder en invasjon, og Hitler gjorde det i sin siste tale klart at Tyskland var forberedt på disse mulighetene. England har selv, i all fall offisielt, hyldet det standpunkt at tiden ikke er inne for noen invasjonsforsøk, men så raskt som utviklingen går nå, ikke minst ved at Amerika blir en stadig mer aktiv partner i krigen, kan situasjonene modnes på et langt kortere tidsrom enn før. En gjør derfor rettest i å være forberedt på alt - og ingenting!

Churchill
har også vært frampå med en tale, der han rettet en kraftig advarsel til Japan, i det han understreket at gikk Japan til krig mot U.S.A., ville den engelske krigserklæringen følge en time etter. I denne forbindelsen understreket han også at Storbritannia nå er i stand til å avse en kraftig flåte til tjenestegjøring i Stillehavet.
Churchill, som ingen skal beskylde for optimistiske uttalelser, hevdet ellers at den engelske luftstyrken, både i antall og størrelse, nå stod på høide med den tyske og han sluttet med å gjenta erklæringen om at Storbritannia aldri vil forhandle om fred med Hitler eller noe annet parti som på noe vis representerer naziregimet.
Erklæringen blev sansynligvis gjentatt for å gjøre en ende på de tallrike fredsryktene som har svirret i den siste tiden, rykter som fikk ny næring i en artikkel av Goebbels, der han uttalte at "for å vinne seier, trenger vi nasjonal styrke og opofrelse fra hele nasjonen", og " det det gjelder nu, er ikke seier, men hvem som får seieren". Særlig den siste uttalelsen gjør det klart at det har sneket sig inn en viss usikkerhetsfølelse i det tyske folket, og at heller ikke de store "kanonene" i Tyskland føler sig helt overbevist om at Tyskland vil vinne en avgjørende seier i denne krigen. Hitler uttalte også i sin siste tale at i denne krigen var alt mulig. Han tilføidde riktignok "unntagen at Tyskland noensinne vil kapitulere", men når han i det hele tatt reiste spørsmålet om at "alt var mulig", kunne han ikke godt si det på noen annen måte. Innrømmelsen - overfor soldatene, hjemmefronten og oss - var stor nok som den kom -- i denne omgang.

Observer.